

Innocent Director กรรมการบริษัทไม่รู้ไม่เห็น

ไม่สุจริต ? ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ? ประเด็นใดกันแน่ ?
เรื่องแย ๆ เกิดกับบริษัทและผู้ถือหุ้น...ผ่านไปแล้ว

คุณชินภัทร วิสุทธิแพทย
หุ้นส่วน, บก.วัน ลอว์ ออฟฟิศ

บทความก่อนหน้านี้ ผมวิเคราะห์เรื่อง “กรรมการบริษัทไม่รู้ไม่เห็น” (Innocent Director)...บริษัทเลิกกันไปนานเป็นปี... กรรมการบริษัทยัง “ลงนาม” ใน “ตัวสัญญาใช้เงิน” แทนบริษัท...สุดท้าย “รับผิดชอบส่วนตัว” ใช้หนี้ธนาคาร 3 ล้านบาท

เรื่องต่อไป...กรรมการบริษัท “อนุมัติ” แต่งตั้ง “ผู้สอบบัญชี” และ กำหนด “ค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี” ทั้งที่เป็น “อำนาจของผู้ถือหุ้น” ... กรรมการบริษัทไม่มีอำนาจนี้ ... ทำไม ? แยกกันไม่ออกระหว่าง “กรรมการบริษัท” และ “ผู้ถือหุ้น” (สวมหมวกคนละใบ) สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายต่างกันโดยสิ้นเชิง

กรณีนี้...บริษัทจำกัด (บริษัทเอกชน) ไม่ได้จัดทำ “งบการเงิน” มาหลายปี (2538 – 2545) ลักษณะแบบนี้พบมากในกิจการ SME และ Family Business ... บริษัทโดย “คณะกรรมการบริษัท” จึงแต่งตั้ง “ผู้สอบบัญชี” แบบดุกะหุก และโดยพลการ...เพื่อ “ตรวจสอบบัญชี” และ “รับรองงบการเงิน” ก่อนนำเสนอต่อ “ที่ประชุมผู้ถือหุ้น”

ต่อมา...ผู้ถือหุ้น “ไม่เห็นด้วย” กับสิ่งที่ “คณะกรรมการบริษัท” อนุมัติแต่งตั้ง “ผู้สอบบัญชี” เอง...ทั้งที่ไม่ใช่อำนาจของ “กรรมการบริษัท”

นอกจากนั้น คณะกรรมการบริษัทได้นำเรื่อง (1) การอนุมัติแต่งตั้งผู้สอบบัญชี และ (2) การกำหนดค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี...ที่ได้อนุมัติโดยคณะกรรมการบริษัทผ่านไปแล้ว...นำมาให้ “ที่ประชุมผู้ถือหุ้น” ให้สัตยาบัน (Ratification) รับรอง (เหมือนฟอกขาว) สิ่งที่กรรมการบริษัทได้ดำเนินการไปแล้ว ... กรรมการบริษัทคิดว่า “การให้สัตยาบัน” โดยที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะทำให้ “กรรมการบริษัท” ไม่ผิดกฎหมาย...จริงหรือ ?

หากท่านเป็น “กรรมการบริษัท” ไม่ว่าจะ “บริษัทเอกชน” หรือ “บริษัทมหาชน” พบเห็นเรื่องนี้อยู่ในวาระการประชุมเพื่ออนุมัติ (Agenda to Approve) ท่านจะอย่างไร ?

ผู้ถือหุ้นที่เป็น “ผู้มีส่วนได้เสีย” โดยตรง (Stakeholder) ในบริษัทนี้ได้นำเรื่องที่ “เห็นไม่ตรงกัน” กับกรรมการบริษัทฟ้องร้องต่อศาล

ศาลแพ่ง (ยกแรก) ตัดสินว่า “คณะกรรมการบริษัท” ดำเนินการถูกต้องแล้ว...ผู้ถือหุ้นที่ฟ้องร้องต่อศาลไม่ลดละ... เดินหน้าอุทธรณ์คดีต่อศาลสูง (ยกสอง) ในลำดับต่อไป...ในที่สุด ศาลฎีกา (ยกสุดท้าย) ในปี 2558 ได้ตัดสินบนพื้นฐานของกฎหมายบริษัท โดยวิเคราะห์หลักการและเหตุผลน่าสนใจสำหรับ “กรรมการบริษัท” ให้ต้องปฏิบัติตาม

- 1) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชี...จุดมุ่งหมายหลักเพื่อตรวจสอบบัญชีงบดุลที่บริษัทจัดทำขึ้น ทั้งนี้ ตามแนวทางการปฏิบัติของการ “สอบบัญชี” (Auditing Practice) เพื่อวินิจฉัยและให้ความเห็นว่า “งบการเงิน” ที่บริษัทจัดทำขึ้นนั้นถูกต้องตาม “หลักการบัญชี” หรือไม่ ?
- 2) ฐานะและบทบาทของผู้สอบบัญชีจึงเป็น “เสมือน” ตัวแทนของบริษัทในการควบคุมการบริหารงานของฝ่ายบริหาร (กรรมการบริษัท) ว่าถูกต้องตามกฎหมาย และ ปฏิบัติถูกต้องตาม “ข้อบังคับบริษัท” มติคณะกรรมการบริษัท รวมถึง “มติที่ประชุมผู้ถือหุ้น” หรือไม่ ?
- 3) ผู้สอบบัญชีจึงต้องแยกออกจากฝ่ายบริหารอย่างชัดเจน “ห้าม” เป็นกรรมการ ตัวแทน หรือ ลูกจ้างของบริษัทในขณะที่ตนเป็น “ผู้สอบบัญชี” บริษัท
- 4) ผู้สอบบัญชีขึ้นตรงต่อผู้ถือหุ้น และ ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเท่านั้นที่มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนและกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ผู้สอบบัญชีตามที่กฎหมายบริษัทกำหนด...ไม่ใช่ “อำนาจกรรมการบริษัท”
- 5) กรณีที่ “คณะกรรมการบริษัท” ได้แต่งตั้งผู้สอบบัญชีไปก่อนทั้งที่ “ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย” (Ultra Vires) หลังจากนั้น...กรรมการบริษัทมาขอ “รับสัตยาบัน” จากที่ประชุมผู้ถือหุ้นในภายหลังนั้น ไม่มีผลผูกพันตามกฎหมาย (Non-ratifiable Matters)

หากท่านเป็น “กรรมการบริษัท” แล้ว...พบเห็นเรื่องในทำนองเดียวกันนี้...โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ “งบการเงิน” ของบริษัท...ท่านทราบหรือไม่ ? มี “เรื่องอื่น” ที่กรรมการบริษัทต้อง “ระวัง” เป็นพิเศษ

ความเสี่ยงทางกฎหมาย (Legal Risk & Liabilities)

กรณีบริษัทไม่ได้ทำ “งบการเงิน” มานานถึง 8 ปี น่าสงสัยว่ากิจการที่ดำเนินอยู่นั้นเป็นไปตามปกติหรือไม่ ? หากบริษัทดำเนินธุรกิจตามปกติแต่ไม่ได้ทำบัญชีงบการเงินให้ถูกต้อง...กรรมการและบริษัทมีความผิดกฎหมายหลายเรื่อง เช่น ขาดส่งงบการเงินให้กระทรวงพาณิชย์ ขาดส่งงบการเงินและแบบ ภงด. 50 (ภาษีเงินได้นิติบุคคล) ให้กรมสรรพากร ทั้งสองกรณีมีกฎหมายกำหนดให้ต้องจัดทำและนำส่งราชการทุกปี...ความเสี่ยงทางกฎหมายนี้มีโทษทางอาญาที่กรรมการและบริษัทพึงระวัง

นอกจากนั้น หาก “ขาดส่งงบการเงิน” นานหลายปี...อาจ “อยู่ในข่าย” ถูกกระทรวงพาณิชย์ “ถอนทะเบียน” กลายเป็น “บริษัทร้าง” ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติอีกต่อไป...แต่ “หนีไม่พ้น” ความรับผิดชอบตามกฎหมายและหนี้สินต่าง ๆ ที่ยั่งค้างคาอยู่ รวมทั้ง “หนีภาษีอากร” ด้วย

ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน...กระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดไว้เป็น “หมายเหตุ” ใน “หนังสือรับรองบริษัท” (หน้าแรก) ที่กระทรวงพาณิชย์ออกให้แก่ “ประชาชน” ผู้ขอคัดสำเนาหนังสือรับรองบริษัท...สำหรับบริษัทที่ไม่ได้นำส่งงบการเงินให้แก่กระทรวงพาณิชย์ ทั้งนี้ เพื่อให้ “คนทั่วไป” ทราบว่าบริษัทนั้น “ขาดส่งงบการเงิน” และให้ “คนที่เกี่ยวข้อง” กับบริษัทนั้น “พึงระวัง” ใน “ความน่าเชื่อถือ” ด้านบัญชีการเงินของบริษัทนั้นด้วย

ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน...กระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดไว้เป็น “หมายเหตุ” ใน “หนังสือรับรองบริษัท” (หน้าแรก) ที่กระทรวงพาณิชย์ออกให้แก่ “ประชาชน” ผู้ขอคัดสำเนาหนังสือรับรองบริษัท...สำหรับบริษัทที่ไม่ได้นำส่งงบการเงินให้แก่กระทรวงพาณิชย์ ทั้งนี้ เพื่อให้ “คนทั่วไป” ทราบว่าบริษัทนั้น “ขาดส่งงบการเงิน” และให้ “คนที่เกี่ยวข้อง” กับบริษัทนั้น “พึงระวัง” ใน “ความน่าเชื่อถือ” ด้านบัญชีการเงินของบริษัทนั้นด้วย

ความเสี่ยงของคณะกรรมการบริษัท (Director Risk & Liabilities)

ตามกฎหมายบริษัท...กรรมการบริษัทมี “หน้าที่ตามกฎหมาย” ต้องจัดให้บริษัทจัดทำบัญชีและงบการเงินเพื่อให้ผู้ถือหุ้นได้ตรวจสอบและทราบถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น...ไม่ว่าจะเป็น “บริษัทจำกัด” หรือ “บริษัทมหาชน” ทั้งนี้ งบการเงินต้องมี “หมายเหตุของผู้สอบบัญชี” ที่ให้ความเห็นต่อผู้ถือหุ้นด้านความเสี่ยงต่าง ๆ เกี่ยวกับบัญชีการเงินของบริษัท และเปิดเผยงบการเงินต่อประชาชน รวมถึงเจ้าหน้าที่และผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ ที่กระทรวงพาณิชย์...งบการเงินต้องเป็น “ข้อมูลบริษัท” ที่คนทั่วไปสามารถ “เข้าถึงได้” ผ่านกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์...หากเป็น “บริษัทมหาชน” ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์...ผู้ถือหุ้นและคนทั่วไปสามารถดูข้อมูลงบการเงินของบริษัทได้จาก www.set.or.th และ Website ของบริษัทนั้นเอง

เหตุผลเบื้องหลังที่ “บริษัทมหาชน” ในตลาดหลักทรัพย์ต้องมี “กรรมการอิสระ” (Independent Director) อย่างน้อย 1 คนที่รู้เรื่องบัญชีการเงินอยู่ใน “คณะกรรมการตรวจสอบ” (Audit Committee) เพราะต้องให้ “ความเห็น” ต่องบการเงินตาม “มาตรฐานบัญชี” ของบริษัทมหาชน (TFRS: Thai Financial Reporting Standard) ที่ผ่านการตรวจสอบจาก “ผู้สอบบัญชี” แล้ว...งบการเงินต้องเป็นไปตาม “หลักบัญชีการเงิน” (Financial Accounting) ต่างจาก “หลักบัญชีภาษีอากร” (Tax Accounting) ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายภาษี ดังนั้น คณะกรรมการบริษัทโดยเฉพาะ “คณะกรรมการตรวจสอบ” จะอ้างว่า “ไม่รู้ไม่เห็น” ไม่ทราบว่ามี “มาตรฐานบัญชี” เรื่องนั้นเรื่องนี้ไม่ได้ อีกทั้ง “อ้างว่า” ไม่ทราบเรื่องภาษีบริษัทไม่ได้

นอกจากนั้น กฎหมายบริษัทมหาชนกำหนดให้ “คณะกรรมการบริษัท” ต้องมีการประชุมอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง...กฎหมายไม่ได้กำหนดว่า “วาระการประชุม” เรื่องใด ? ทำอะไร ? ต้องอย่างน้อย 4 ครั้ง อย่างไรก็ตาม สันนิษฐานได้จากการอนุมัติ “งบไตรมาส” ต้องผ่านการ “กลั่นกรอง” ของคณะกรรมการตรวจสอบก่อน...จากนั้น จึงจะนำเสนอให้ “คณะกรรมการบริษัท” พิจารณาและอนุมัติ “งบไตรมาส” สำหรับบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

ในอดีต...เคยมี “บริษัทประกันชีวิต” แห่งหนึ่งขาดทุนนานหลายปี...ในที่สุด “บริษัทล้มละลาย” และศาลพบว่า “คณะกรรมการบริษัท” ไม่เคยแจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบถึงปัญหาที่มาของผลขาดทุน...ไม่ได้ดูแลเงินเบี้ยประกันชีวิตว่ามี การตกหล่นสูญหาย...ไม่ได้ติดตาม “เบี้ยประกัน” ค้างชำระ...ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อความอยู่รอดของกิจการ...Case Study นี้ “สาส์น” ในปี 2519 ตัดสินว่า...การกระทำของ “คณะกรรมการบริษัท” เป็น “ข้อที่น่าตำหนิ” แต่ไม่ต้องรับผิดชอบ...เพราะได้มอบหมายให้ “กรรมการอำนวยการ” (หมายถึง CEO) ไปดำเนินการแล้ว ดังนั้น “กรรมการอำนวยการ” ต้องรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว...คณะกรรมการบริษัท “รอดทั้งคณะ”

หากเป็นปัจจุบัน...กรณีศึกษา Case Study ลักษณะนี้ศาลคงตัดสินคดีต่างออกไปจากอดีตเมื่อกว่า 40 ปีที่แล้ว...เพราะ “กฎหมาย” เปลี่ยนไป...“ความคาดหวัง” ในการทำหน้าที่ของ “กรรมการบริษัท” สูงขึ้นมากต่างจากอดีต...ที่สำคัญปัจจุบัน “กรรมการบริษัท” ต้องมี Director Leadership ในการ “นำองค์กร” คอยสอดส่องดูแลกิจการของบริษัทด้วยความระมัดระวัง (Duty of Care) และความซื่อสัตย์ (Duty of Loyalty) ไม่ใช่ “กรรมการ

พระอันดับ” (Sitting-Duck Director) ที่ทำงานแบบ “ไม่รู้ไม่เห็น” (Innocent Director) และไม่ได้ทำหน้าที่ “กรรมการบริษัท” อย่างมืออาชีพ (Professional Director)

ความเสี่ยงของ “หัวหน้าผู้บริหารด้านการเงิน” (CFO Risk & Liabilities)

CFO เป็นที่ “คาดหว้ง” จาก “ผู้มีส่วนได้เสีย” (Stakeholders) ของบริษัทว่าต้องทำหน้าที่เป็น “ด่านหน้า” (First Line of Defense) ในการปกป้องผลประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้นซึ่งเป็น “เจ้าของทุน” ของบริษัท (Corporate Beneficiary) บริษัทมหาชนในตลาดหลักทรัพย์ที่ CFO ลาออก หรือ ปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ รวมถึงการ “เปลี่ยนแปลง” บุคคลผู้ทำหน้าที่ CFO ต้อง “เปิดเผย” และแจ้งให้ตลาดหลักทรัพย์และผู้ถือหุ้นทราบ

ในตลาดหลักทรัพย์มีบริษัทมหาชนจำนวนมากที่ CFO ไม่ใช่ “นักบัญชี” โดยพื้นฐาน (Accountant by education) แต่สามารถทำงานร่วมกับนักบัญชี (Accountant) และผู้สอบบัญชี (Auditor) ได้โดยมีความเข้าใจใน “งบการเงิน” และ “มาตรฐานบัญชี” (TFRS: Thai Financial Reporting Standard) อันเกิดจากประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ CFO by practice) ของ CFO เหล่านั้น ทั้งที่ไม่ได้เรียนจบด้านบัญชีโดยตรงแต่ศึกษามาทางด้านอื่น เช่น วิศวกร อักษรศาสตร์ เกษตร การค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น

เมื่อ CFO เป็นตำแหน่งงานที่ “กฎตลาดทุน” กำหนดว่า “ต้องมี” จึงส่งผลให้ CFO กลายเป็น “อาชีพ” (Professional CFO) ที่ต้องมีการฝึกอบรมและผ่านประสบการณ์ด้านนี้โดยตรงทำให้ “ค่าตัว” ของ CFO สูงขึ้นตาม “กฎอุปสงค์อุปทาน” ของตำแหน่งนี้ที่มีความรับผิดชอบตามกฎหมายมากขึ้น

บริษัทที่เตรียมตัว IPO ต้องมี CFO ทำหน้าที่ Full Time อย่างน้อยเป็นเวลา 1 ปีก่อนเข้าตลาดหลักทรัพย์...เพื่อดูแล และ “รับผิดชอบ” ต่อการจัดทำงบการเงินของบริษัทร่วมกับ “กรรมการบริษัท” และประสานงานกับ External Auditor เพื่อการ “สอบบัญชี” ให้ถูกต้องตาม “มาตรฐานบัญชี” และทำงานร่วมกับ Internal Audit เพื่อตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ของบริษัท ทั้งนี้ ผลการตรวจสอบทั้งสองกรณีนี้ต้องเปิดเผยให้แก่ “คณะกรรมการบริษัท” และ “ผู้ถือหุ้น” ทราบเป็น “รายไตรมาส” และ “รายปี”

โดยปกติ บริษัทมหาชนในตลาดหลักทรัพย์จะมี CFO ทำหน้าที่เป็น “ศูนย์กลาง” ในการรวบรวมข้อมูลทางบัญชีการเงินของบริษัทเพื่อการ “สอบทาน” และ “ตรวจสอบบัญชี” คือ งบไตรมาส และ งบประจำปี...และนำเสนอ “คณะกรรมการบริษัท” เพื่ออนุมัติและแจ้งต่อตลาดหลักทรัพย์ภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนด (45 วัน และ 60 วันตามลำดับ)

โดยปกติ บริษัทมหาชนในตลาดหลักทรัพย์จะมี CFO ทำหน้าที่เป็น “ศูนย์กลาง” ในการรวบรวมข้อมูลทางบัญชีการเงินของบริษัทเพื่อการ “สอบทาน” และ “ตรวจสอบบัญชี” คือ งบไตรมาส และ งบประจำปี...และนำเสนอ “คณะกรรมการบริษัท” เพื่ออนุมัติและแจ้งต่อตลาดหลักทรัพย์ภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนด (45 วัน และ 60 วันตามลำดับ)

อย่างไรก็ตาม ปัญหาเหล่านี้ไม่ใช่ “ข้อแก้ตัว” ของบริษัทและกรรมการบริษัท รวมถึง CFO ที่จะอ้างถึงการไม่ทำ “งบการเงิน” ของบริษัท...แต่ “อาช” เป็นพฤติกรรมแวดล้อมสำคัญที่ศาลจะนำมาพิจารณาเรื่อง “ความผิดทางอาญา” และ “การลวงโทษกรรมการและผู้บริหารของบริษัท”

ล่าสุดในปี 2565...สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้กล่าวโทษ “อดีตกรรมการและผู้บริหาร” มื่ออดีต CFO และผู้บริหารของบริษัทยักษ์ใหญ่ “สื่อรายใหญ่” รวม 4 คนต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) กรณีทุจริตตกแต่งบัญชีบริษัท...ทำให้บริษัทเสียหายโดย “ระบุข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญในบัญชีหรือเอกสารของบริษัทเพื่อลวงบุคคลใด” ประเด็นนี้เป็นเรื่องของการ “บันทึกรายได้ค่าโฆษณาที่ไม่มีจริง” รวม 700 ล้านบาทในการเงินของบริษัท

กรณีนี้ ก.ล.ต. กล่าวโทษ “อดีตกรรมการและผู้บริหาร” ต่อ DSI เพื่อ “เริ่มต้น” กระบวนการทางคดีอาญาและศาลอาญาจะวินิจฉัยคดีตัดสินในที่สุดว่า “อดีตกรรมการและผู้บริหาร” นั้น “ผิด” หรือ “ไม่ผิด” รายละเอียดศึกษาได้ที่ https://www.sec.or.th/TH/Pages/News_Detail.aspx?SECID=9282

นอกจากกรณี “สร้างรายได้ไม่จริง” แล้ว CFO ยังต้องทำหน้าที่ตรวจสอบติดตามเรื่อง “การใช้เงิน” ของบริษัท...ทั้งที่เป็น “รายจ่าย” และ “เงินลงทุน” ไม่ให้เกิด “รายจ่ายจัดตั้ง” (Abusive expense) หรือ “รายจ่ายสูงเกินจริง” เพื่อ “ดึงเงิน” Siphon ออกจากบริษัทโดยไม่ผ่าน “กระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง” ที่โปร่งใสและรักษาผลประโยชน์ของบริษัท

เลขานุการบริษัท (Corporate Secretary)

เมื่อ CFO มีความสำคัญต่อ “บริษัทมหาชน” ในตลาดหลักทรัพย์เป็นอย่างมาก...อีก “ตำแหน่งคู่บุญ” ที่ทำงานใกล้ชิดกับ CFO และคณะกรรมการบริษัทที่เกี่ยวข้องกับ “การประชุม” และ “การเปิดเผยข้อมูลสำคัญ” ของบริษัทต่อตลาดหลักทรัพย์และผู้ถือหุ้น คือ “เลขานุการบริษัท” (Corporate Secretary)

เลขานุการบริษัท...ไม่ใช่ “เลขาประธานกรรมการ”... ไม่ใช่ “เลขาคณะกรรมการบริษัท”...ไม่ใช่ “เลขานาย”...แต่เป็น “เลขานุการบริษัท” คือ เป็น “เลขาองค์กร” ไม่ใช่ “เลขาของบุคคล” หรือ “เลขาของกลุ่มบุคคล”

เลขานุการบริษัท...เป็นตำแหน่งที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมี (By-law Position) ทั้งนี้ จะเป็น “ตำแหน่งงาน” ภายในองค์กร (In-House) ที่ต้องมี “โครงสร้างองค์กร” (Organization Chart) รองรับ หรือ เป็นที่ปรึกษาภายนอก (Outsource) นั้นกฎหมายไม่ได้กำหนดไว้...จึงเป็นโอกาสของ “บริษัทจดทะเบียน” และมีความยืดหยุ่นที่ “บริษัทมหาชน” จะประเมินความต้องการของบริษัทว่ามีปริมาณ “งานเลขานุการบริษัท” มากน้อยเพียงใด ? โดยเฉพาะบริษัทมหาชนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีลักษณะเป็น “บริษัทโฮลดิ้ง” (Listed Holding Co) หรือ “บริษัทลงทุน” (Investment Co) ในบริษัทอื่นที่มี “บริษัทในเครือ” จำนวนมาก

งานของเลขานุการบริษัทเกี่ยวข้องโดยตรงกับ “กฎหมายบริษัทมหาชน” และ “กฎหมายหลักทรัพย์” เป็นหลัก...นอกนั้นเป็นเรื่องกฎเกณฑ์และการปฏิบัติตามกฎหมาย (Rule & Compliance) ของ Regulator ที่เกี่ยวข้อง เช่น ก.ล.ต. ตลาดหลักทรัพย์ กระทรวงพาณิชย์ สภาวิชาชีพบัญชี ดังนั้น เลขานุการบริษัทจึง “ต้อง” มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกฎหมายและความเสี่ยงต่าง ๆ

งานสำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การประชุมคณะกรรมการบริษัท การประชุมผู้ถือหุ้นบริษัทที่ “เลขานุการบริษัท” ต้องเป็น “มือประสานสืบทิศ” ทั้งภายในและภายนอกบริษัท...ตั้งแต่ (1) การนัดหมายประชุมกรรมการและผู้บริหาร (2) การกำหนดวาระการประชุม (3) การจัดเตรียมข้อมูลประกอบการประชุม (4) การบันทึกการประชุม

(5) การจัดทำรายงานการประชุม (6) การเปิดเผยข้อมูลแก่ตลาดหลักทรัพย์ ไปจนถึง “การให้ข้อมูล/คำเตือนห้ามซื้อขายหุ้นช่วงเวลาต้องห้าม” และการประสานงาน “ที่ปรึกษาภายนอกบริษัท” เช่น Auditor และ Internal Audit

ดังนั้น คณะกรรมการบริษัท CFO เลขาธิการบริษัท ตลอดจนบริษัทและผู้ถือหุ้น คือ “ผู้เล่นทีมเดียวกัน” หากไม่มี Team Building หากไม่มี Team Work หรือ ใคร ? ซบเล่นเดี่ยว One Man Show บริษัทนั้น “น่าจะมีความเสี่ยง” ในการทำผิดหรือพลาดในเรื่องสำคัญอย่างไรอย่างหนึ่ง ? เรื่องนั้น “อาจ” เป็นเรื่อง “บัญชีการเงิน” และ “งบการเงิน” ของบริษัทดังเช่น Case Study ที่วิเคราะห์ก่อนหน้านี้ก็ได้

Case Study กรณีศึกษา “กรรมการบริษัท” (พลาด) มีอีกมากกว่า 10 เรื่อง...ผมจะวิเคราะห์ให้ฟังตามลำดับ... โปรดติดตาม

ชินภัทร วิสุทธิแพทย์
ONE Law Office